

Vážení divadelní přátelé,

čas od času musím (a rád) navštívit Londýn. Důvody jsou nasnadě. Zhlédnout, co nového a podařeného se narodilo ve světě činoherního a hudebního divadla, jak nakládají současní inscenátoři s poklady dramatického, komediálního i muzikálového repertoáru, a kromě toho realizujeme důležitá jednání s autorskými agenturami, od nichž si přejeme zajistit práva na uvedení právě těch představení, která následně uvádíme v našem divadle. Naposledy jsem Londýn navštívil ještě před covidem, takže při mé krátké listopadové návštěvě bylo hodně co dohánět.

Hned první den jsem se díky pozvání velvyslankyně České republiky v Londýně, paní Marie Chatardové mohl zúčastnit koncertu Královské filharmonie v jejím domovském sídle Cadogan Hall. 950 míst bylo zcela vyprodáno, což mě těšilo i proto, že na repertoáru byla *Vltava* ze Smetanovy *Mé vlasti*, Bruchův *Houslový koncert č. 1* a v druhé polovině večera Dvořákova *8. symfonie*. Skvělé provedení orchestru posluchači ocenili dlouhým a mohutným potleskem a mé srdíčko se pyšně tetelilo nad tím, jak se aplauduje české hudbě. Navíc jsem si o přestávce na plakátu s programem všiml, že v této prestižní hale jenom čtrnáct dnů před mou návštěvou hostovala Filharmonie Brno a zaznamenala zde (jak jsem se posléze dozvěděl) obrovský úspěch s Dvořákovou *Novosvětskou symfonií*, Janáčkovým *Tarasem Bulbou* a Korngoldovým *Houslovým koncertem*. Tak vyprodáno a taky nádherný posлуhačský ohlas. Jak ředitel Českého centra v Londýně Přemysl Pela, tak i paní velvyslankyně Marie Chatardová mají ke své práci pro dobré jméno České republiky ve Velké Británii skvělého pomocníka právě v české kultuře. Vždyť koncertu Krá-

lovské filharmonie se například účastnil i člen vlády, ministr mezinárodního obchodu, pan Greg Hands... Kromě svého zážitku z úžasné hudby jsem se nemohl nepotkat s myšlenkou, zdali dnes není Britům líto, že se odpoutali od Evropské unie, která mimo jiné ve svém centru (tedy v České republice) disponuje tak báječným uměním. A s nepokrytou radostí jsem se následující den dočetl, že při posledním průzkumu brexitu lituje na 57 % obyvatel Británie. Ale nu což, stalo se a hned tak se to napravit nedá...

S paní Chatardovou jsme jako divadlo měli možnost se potkat už při její velvyslanecké misi ve Francii, když jsme v roce 2013 hostovali v Paříži s naší inscenací *Jakub a jeho pán* Milana Kundery. Pozvala tehdy celý náš soubor na českou ambasádu, kde se všem báječně věnovala a zároveň nás zasvětila do různých krás, tajů i problémů „sladké“ Francie. Hráli jsme česky, na portálech běžel překlad do francouzštiny a pařížské publikum s nadšením aplaudovalo genialitě Milana Kundery i výkonům našich herců. Sám Milan Kundera si představení užil na odpolední generálce. Souboru osobně poděkoval a posléze do Brna poslal bednu šampaňského.

Umění je unikátní fenomén, který svým specifickým jazykem dokáže promlouvat k lidem, kteří hovoří rozdílnými jazyky a kteří existují v různých kulturách. Jeho mocná síla je nenahraditelná. (Kéž by jí tak rozuměli všichni hlupáci, egomani a válečníci štváči.)

Na shledanou se s vámi v našich divadelních sálech těší za všechny své kolegy

Stanislav Moša, ředitel MdB

DOKOŘÁN

PROSINEC
2022
CENA 48,- Kč

Stanislav Moša a ředitel Národního divadla Jan Burian se u příležitosti koncertu Královského filharmonického orchestru v rámci Festivalu české kultury Made in Prague sešli v Londýně s českou velvyslankyní Marií Chatardovou a s ministrem britské vlády Gregem Handsem.

Stalo se...

Ve čtvrtek 17. listopadu jsme se za přítomnosti paní režisérky Hany Burešové rozloučili s inscenací Žebrácká opera.

Nezaháli se ani v ateliéru Tina Kratochvíla. Fotili jsme plakát pro muzikál Matilda.

Spolu s volejbalovým klubem Šelmy Brno jsme vytvořili sportovně-divadelní kalendář, který jsme pokřtili v pátek 18. listopadu po představení muzikálu Sněhurka a já. Výtěžek z prodeje jde na Fond ohrožených dětí Klokánek Brno a kalendář můžete koupit na naší centrální pokladně.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Soutěž se židlí Jana Skácela

Partneři divadla

Mercedes-Benz

HOŠEK MOTOR

CARent

Pro poslední číslo v letošním roce Nikol Wetterová zastihla u Skácelovy židle další výjimečnou osobnost našeho divadla. V minulém čísle to byl Jan Brožek a jméno šťastného výherce se opět dozvíte na našem Facebooku. [Sledujte nás a vyhraje i vy!](#)

Alan Novotný

Většinou se snažím teleportovat

Alan Novotný právě zkouší po dvaceti letech angažmá v Městském divadle Brno svou zřejmě doposud největší roli – Francise Henshalla v komedii *Sám na dva šéfy*, současné anglické adaptaci Goldoniho *Sluhy dvou pánů*. Ale proto, že je zkoušený teprve na začátku a protože Alan má z této „kremrole“ zdravý respekt, nakonec na ni skoro nepřišla řeč. Nebylo to nutné, témat se nám během společné snídaně vynořilo i tak dost.

Už je to skoro třicet let, co jsi šel studovat herectví, nepletu se?

No, už to tak bude. A to mě ještě napoprve nevzali. Ani na konzervatoř, ani na knihovnickou školu (protože jsem tehdy ještě nic nečetl). Takže to chvíli vypadalo, že se budu učit obráběčem kovů. Ale nakonec jsem šel ještě do deváté třídy a napodruhé už mě na konzervatoř vzali.

Proč ses v patnácti rozhodl, že budeš hercem?

Mě to lákalo vždycky, něco mě k tomu táhlo. A pak jsem jednak už od nějaké druhé třetí třídy chodil do Pirka neboli Pionýrského rozhlasového kolektivu v Lužánkách, jednak jsem pak byl čtyři nebo pět let členem Dětského studia při Huse na provázku, takže jsem měl školu Vládi Morávka. Tam jsem mimochodem poprvé potkal Martina Havelku. A jako člen Dětského studia jsem hrál i v Mahence, v *Modrém ptákově* v režii Petra Scherhaufera. Tam jsem ve sboru Děti z Říše budoucnosti zažil i pověstný „Scherhauferrův fén“, když jsem neuměl svých pár vět.

A v jaké roli jsi poprvé vstoupil na prkna Městského divadla Brno?

Jako Chino z *West Side Story*. To mi ještě nebylo osmnáct. Původně jsem se alternoval s Tomášem Sagherem, ale ten nakonec hrál Žihadlo a Chino zbyl jenom na mě, takže prvních pár set repríz jsem hrál sám. (úsměv)

Na China jsi dělal konkurz?

Konkurz, jasně. A i když jsem byl tanečně zcela nešikovnej, tak si mě Standa Moša zezadu vytáhl, asi jsem se mu hodil jako typ. Pamatuju si, že jsem pak v pěvecké části zpíval Matušku, *Slavíky z Madridu*. A když jsem přišel po pár letech na konkurz na *Babylon*, tak jsem zpíval zase *Slavíky* a Standa říkal – počkej, to už jsi tady jednou zpíval! A já na to – no ale já nic jiného neumím! Prostě intonační nestyda.

Z muzikálu mám každopádně velký respekt. Vlastně čím dál větší. Udržuje mě v nutnosti pohnout se dál od ledničky, abych tak řekl. Ale baví mě, třeba když jsem dělal Buču v *Cikáni jdou do nebe* – nebo teď mě hrozně baví Ďulínek v *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*). Teď jsme

byli s klukama, s Kubou Uličníkem, Petrem Dočkalem, Oldou Smyslem společně na Spielbergově *West Side Story* v kině. Viděls to?

Viděl. A moc se mi to líbilo.

Super to je. Seděli jsme v zadní řadě, drželi se za ruce, plakali, zavzpomínali na všechny společné historky. Já to furt umím i po zpátku.

A co bylo po *West Side Story*?

Pak jsem měl hrát ještě v *Cyranovi z Bergerracu*, ale Milan Vágner, můj hlavní (a skvělý) učitel na konzervatoři měl pocit, že už tu školu moc flákáme, takže nám to nedovolili. Jako absolventské představení na konzervatoři jsme potom hráli Lorcovu *Krvavou svatbu*. Mimochodem přemýšlím, proč studenti pořád hrají tak hrozně těžké věci, my jsme kromě té *Svatby* dělali třeba *Evžena Oněgina*, tomu jsme přece vůbec nemohli rozumět. I když kdoví, jestli bych tomu rozuměl dneska.

A po konzervatoři jsem byl pár let na volné noze, než jsem sem nastoupil do angažmá, ale už jsem tady pravidelně hostoval. Hrál jsem Parise v *Romeovi a Julii*, velkou roli v *Parazitovi* s Janou Kališovou... A s Břetou Rychlíkem jsem dělal *A babička slaví devětaadvadesáté narozeniny*, ty krásno! To byla velká škola, Břeťa mi dával slušnou sodu. Teď jsme se s ním potkali někde na nádraží a zavzpomínali jsme. Podle mě to nebylo špatný, ale bylo to celkem nepochopeno. Což se stává.

A pak Zdeněk Černín! Ten mě několikrát i rozplakal. S ním byly i opakovací zkoušky divoký, žádně takové, že si to v klidu proděš... Pamatuju si, jak jednou na *Hráčích* přišel s tou svojí náladou, já nebyl zrovna stoprocentní a on spustil: „Jestli si myslíš, že tě tady někdo bude učit, jak máš hrát divadlo, tak jsi na velkým omylu...“ Můj druhý táta Erik Pardus mě pak z toho dával dohromady. **Když jsi sám začal o Erikovi – co podstatného ses od něj naučil?**

Pít červené víno, to jsem do té doby nepil. A upravovat rohožky, on vždycky v každém patře posouval nohou rohožky, aby byly srovnané. Ne, vážně... no hlavně pečlivosti. Když jsme dělali *Smrt Pavla I.*, už byl hod-

V muzikálu *Mamma Mia!*, režie Petr Gazdík

ně nemocnej a já ho viděl, jak sedí pořád nad textem, jak důkladně se chystá... Ono to na jevišti často působilo lehkým dojmem, že je to napůl improvizované, že je to podle nálad, ale měl to velmi promyšlené. I po představení nad textem seděl, přemýšlel o tom, co vyšlo, co nevyšlo, co udělat příště jinak... Což se nevyločovalo s tím, že to byl divoch, zažili jsme toho spoustu i po nonstopcích. Nějak jsme se prostě našli. Ostatně jeho text právě ze *Smrti Pavla I.* jsem si nechal na památku.

Jaké komiky máš rád?

To je různé. Abraháma třeba, což právě není

typický komik. Na *Vrchní, prchni!* se můžu koukat každý den. Jima Carreyho, který umí být úplně střelený i úplně obyčejný. Belmonda, Funèse... Hodně jich je.

Jakou z těch inscenací, v kterých jsi tady za těch dvacet let hrál, by sis chtěl zahrát znova, i když třeba už dávno není na repertoáru?

Už jsem to říkal, ale *Cikáni jdou do nebe*, to mě vážně bavilo moc. Hrozně rád jsem hrál *Bitls. Škola základ života* mě bavila. Ale ti *Cikáni*, to byla hodně srdeční záležitost.

Co bys zpětně poradil tomu osmnáctiletému Alanovi, který právě zkouší China?

Neposrat se z toho. Na nic si nehrát. Být sám sebou.

A dělával jsi to?

Jo, všechno. Dost často. Ještě bych mu řekl, ať poslouchá lidi kolem sebe a vstřebává.

Co děláš nejvíc kromě divadla?

Listování s Lukášem Hejlíkem, už roky. A pak moderování, hlavně fotbalové.

Co je na moderování nejtěžší?

Taky být sám sebou. I když je to někdy těžké. Paradoxně čím víc je akce posh, víc nadýchaná, víc kravatová, tím víc vadí, když jsi strojený, když nejsi sám za sebe. A pak je důležité to prostě trénovat. Moderování se zkrátka učí moderováním, jinak to nejde.

Když jezdíš s *Listováním* a desetkrát měsíčně o půl deváté ráno hraješ v nějaké knihovně... je nějaký grif na to, aby to člověk dělal s chutí?

No, kolikrát je to extrémní ještě v tom, že hraješ třeba s patnáctiminutovou pauzou tři různé věci po sobě. Lukáš vždycky říká, že jestli někdy bude psát paměti, tak se budou jmenovat *Hitlerem v osm ráno a Kvakem v devět*. Ale obecně vzato je to velká škola, kterou bych přál všem hercům, hlavně těm mladým.

V čem?

V tom, že se nemůžeš spolehnout, že přijdeš do šatny, tam máš svůj stolek, nachystaný kostým, vlásenky, obličáčky... To zázemí je pokaždé jiné a kolikrát minimální, prostor pokaždé jiný, někdy hraješ v ostravském Gongu pro patnáct set diváků a jindy v nějaké kavárně pro dvacet. Vycvičí tě to. A taky

S Danielem Rymešem a Ondřejem Halámkem v muzikálu *My Fair Lady* (ze *Zelňáku*), režie Stanislav Moša

se musím přiznat, že jak jsme zvyklí každou knihu zkrátit na pětadvacet tisíc znaků a naučil jsem se tím dost škrtat, tak mi při leckterém zkoušení skáče tužka v kapse a říkám si: Tohle bych zkrátil, tohle je úplně zbytečnej obrat... A pak je skvělá ta šíře repertoáru – od *Kvaka a Žbluňka*, což je náš nestárnoucí hit, přes knihy mé oblíbené Petry Soukupové až po nehratelné věci typu knihy o fake news nebo kuchařky...

Jak se hraje kuchařka?

Normálně, Lukáš to moderuje, já hraju deset evropských tatínků, děláme srandu s cizími jazyky, máme z každé země jednu surovinu typu „francouzský lilek z Lille“ a vaříme přímo na jevišti eurolečo. Ale to už je vlastně samostatná show, s tou původní knihou to nemá už nic společného. To je na tom *Listování* taky fajn, že se člověk vyřádí i autorsky. Ale je taky pravda, že už jsem to hodně omezil, přece jen člověk stárne, už mu není dvacet a ty neustálé přejezdy typu, že jeden den hraješ v Mělníku a druhý v Ostravě, jsou

fakt náročné. Lukáš to zvládá líp, on je workoholik a jeho tempo je ještě úplně jinde než to moje. Já cítím, že už mi není dvacet a občas se musím přidržet stolu, když hodinu v kuse na jevišti stojím. (smích)

Lukáš Hejlík má svoji *Gastromapu*, ty máš prý taky svůj projekt, v kterém mapuješ tuzemské podniky...

Jo, já jsem dělal nonstopy a nádražky. Nádražky miluju, stejně jako ježdění vlakem. I když i to jsem kvůli všem těm výlukám a zpožděním dost omezil. Ale třeba teď jsme hráli ve Šluknově, jel jsem tam vlakem přes Německo, na čtyři přestupy, krása. I když většinou se snažím teleportovat – což znamená hned na začátku cesty usnout a probudit se až na místě.

Kterou nádražku bys čtenářům *Dokořanu* doporučil?

Strakonice, Havlíčkův Brod, Tišnov, Blansko... Ideální je, když je přímo na peróně, to mám nejradši.

Text: Jan Šotkovský

Česká premiéra 22. října na Hudební scéně

Medicus

MÚZIKÁL PODLE BESTSELLERU RANHOJIČ

autor NOAH GORDON

autoři muzikálu IVÁN MACÍAS a FÉLIX AMADOR

Pozvánka

Richard Bean
SÁM NA DVA ŠÉFY

podle hry Carla Goldoniho Sluha dvou pánů s písněmi Granta Oldinga
překlad Jitka Sloupová režie Stanislav Slovák

SILVESTR 2022

31. prosince 2022 od 18.00 hodin (až do Nového roku 2023)

KOMEDIE & PARTY aneb v pořadí již dvacátá druhá SILVESTRPARTY v Městském divadle Brno

Po skončení slavnostního představení zábavní program s občerstvením: k tanci a poslechu hraje orchestr Městského divadla Brno | cimbálová muzika Václava Kovářka s hostem Jindrou Hovorkou ml. | oldies diskotéka Jindry Eliáše | několik chodů pestrého rautového občerstvení se skvělými nápojislavnostní přípitek o půlnoci na jevišti (vše v ceně vstupenky - místenky) | Cena: 3 023 Kč

Marta Matějová

Nechávám věci plynout

S Martou Matějovou jsme se sešly jeden listopadový podvečer v kavárně naproti divadlu před představením *Medicus*. Měla ten den za sebou běžný provoz, ve kterém už několik posledních let plynule střídá roli matky a herečky. Po dvou mateřských dovolených je už přes tři roky naplno zpátky v divadelním provozu. Témat k hovoru se nabízelo hned několik, například jak prožívala první okamžiky po narození dnes už sedmiletého Štěpána a pětileté Mariánky, jak se jim s manželem (choreograf Michal Matěj) žije ve Slavkově, na jaké role nejraději vzpomíná či jak tráví Vánoce.

Aktuálně zkoušíte konverzační komedii *Sám na dva šéfy*. Po delší době tedy pro vás role na Činoherní scéně, že?

Ano, ale není činoherní. Jsme ještě na začátku zkoušení, takže výslednou podobu inscenace přesně neznáme. Víme jen, že adaptaci *Sluhy dvou pánů* doplní kapela a tři zpěváci, což jsou Bětka Janíčková, Libor Matouš a já. Naše písničky přitom s dějem nijak nesouvisí... Ale už teď vidím, že to bude vtipné, rychlé a zábavné. Každopádně to bude koncert Alana Novotného! Něco podobného jako byl kdysi u nás v divadle *Sluha dvou pánů* s Martinem Havelkou. Toho jsem viděla několikrát, protože jsem tehdy zrovna studovala na konzervatoři.

V jaké fázi jste vlastně před více jak sedmi lety odcházela na mateřskou dovolenou?

Pro mě to bylo tak trochu vysvobození. Zrovna jsem totiž v tu chvíli nebyla u nás v divadle moc šťastná, pokud šlo o herecké příležitosti. Takže jsem si říkala, že to přišlo zřejmě v nejlepší možnou dobu a že si aspoň dám trochu pauzu. Během mateřské mě potom oslovil režisér Mikoláš Tyc s maličkou rolí v *Čarodějkách ze Salemu* a to pro mě byla moc hezká práce. I když to bylo samozřejmě náročné všechno skloubit.

Jaký máte mezi dětmi věkový rozdíl?

Podářilo se nám to rychle, takže nakonec jen rok a tři čtvrtě. Náročné to bylo hlavně, když byla Mariánka malá. To jsem žila ze dne na den. Vždycky říkám, že její první rok života si moc nepamatuji. (*smích*) I když složitě to bylo už po narození Štěpánka. Míša tehdy odjel snad týden po porodu na čtrnáct dní na zájezd do Německa. Pamatuji si naše noční hovory z té doby, jak jsem mu brečela do telefonu a říkala, že to nezvládnou. Hned po druhém porodu už jsem proto rovnou odjela na týden za mými rodiči, protože Míša měl v divadle generálový týden. A u našich to perfektně šlapalo, mamka vařila, taťka uspával... Proto teď všem kolegyním, které jsou těhotné nebo mají malé děti, říkám: Nebojte se říct si o pomoc! Každá z nás si myslí, že to všechno zvládne sama a že musí být supermáma, ale není ostuda si to přiznat a nechat si pomoci od druhých.

Byli jste už tehdy přestěhovaní do Slavkova, kde teď žijete?

Stěhovali jsme se, když byly Štěpánkovi tři měsíce. A bylo to tedy náročné, tohle období už nechci nikdy zažít! Tehdy jsme současně zařizovali hypotéku, kupovali nový dům, do toho prodávali náš menší byt 2+kk a já byla už s velkým břichem... Ale teď už bychom neměnili. Kdybychom měli při současných cenách něco nového kupovat, už bychom to neudělali. Takto máme malý domeček se zahradou a je nám tam dobře. I školku a školu máme vedle sebe hned na konci ulice, dvě minuty od nás. Slavkov je výborné město pro rodiny s malými dětmi. Je tam všechno, na co si vzpomenete.

Čí to byl nápad přesunout se do domku?

Pocházím z Prostějova z rodinného domu se zahradou, Míša je z Ostravy z paneláku na sídlišti. Takže to byla spíš jeho touha. Ale je pravda, že správná doba na přesun by nebyla nikdy. Prostě ten krok musíte udělat. Já se trochu bála dojíždění, ale na to si brzy zvyknete. I když je to samozřejmě náročné časově i finančně. Zatím to zvládáme s jedním autem, takže buď jezdíme spolu, anebo já jedu do Brna vlakem.

Pocházíte z hudební rodiny – vaše maminka učí hru na klavír v prostějovské Základní umělecké škole, tatínek vystupoval s mnoha kapelami. Mohla jste si vůbec vybrat jiné povolání?

Těžko říct, asi jsem k tomu tíhla tak nějak přirozeně. Jsem nejmladší ze tří sourozenců – moje sestra hrála odmala na klavír a vystudovala ho potom až po doktorandské studium, brácha je dechař po tatínkovi, vystudoval Ježkovu konzervatoř, učí na zušce a hraje taky v kapele. Ale já jsem nikdy neměla tak velkou trpělivost a cílevědomou píli. Byla jsem ale z nás tři asi nejvíce hyperaktivní, tak mě rodiče přihlásili do dramataku.

Podědily hudební talent i vaše děti?

Oba mají hudební sluch, zpívají čistě a hezky cítí rytmus. Štěpánka lehce láme me ke hře na klavír, ale moc se mu nechce. Je dítě své doby, takže spíš přes počítače a mobily.

V muzikálu Grand Hotel, režie Stanislav Slovák

Neobjeví se vaše děti už brzy třeba v nějakém muzikálu u vás v divadle?

To myslím nehrozí. Jsou oba spíš stydliví a nemají sklony k veřejnému vystupování. Nedokážu si to upřímně ani moc představit – vzhledem k organizaci celé naší rodiny a nutnosti dojíždění.

Vidíte v nich sebe, když jste byla v jejich věku? Také jste nebyla moc průbojná?

Nebyla a platí to vlastně pořád. Neumím se moc prosazovat a mít ostré lokty. Možná to je v něčem špatně a brzdí mě to. Vyčítá mi to hodně moje babička, proč nemám trochu prořízlou hubu. Já to všechno spíš tak nechávám plynout a čekám, co ke mně přijde. Mám ale pocit, že čím jsem starší, tím víc si o některé věci už umím říkat. Učím se to pořád za běhu. Navíc po návratu z mateřské se pro mě práce v divadle mentálně hodně změnila. Zatímco dřív to byl celý můj svět a v divadle jsem žila prakticky nonstop, teď mám najednou dva světy. Kombinuju rodinu a divadlo a už pro mě není tak důležité vě-

dět, co všechno se v divadle šustne. Nemám už čas ani energii se tím zabývat.

Zkoušela jste dřív štěstí třeba i jinde na hostování?

Ne a je to už zřejmě uzavřená kapitola. Nedokážu si představit, že bych teď někde takto dojížděla. Třeba na hostování do Plzně, Ostravy, Prahy... Nebo třeba na natáčení nějakého nekonečného seriálu. Vidím to u hodně svých kolegů, kteří to tak dělají, jak jsou pořád rozlítaní a ve stresu. Já bych to nedokázala. To by mi za to museli zaplatit miliony. A i tak bych váhala! (*smích*)

Dá se říct, že tedy čekáte na svoji velkou roli u vás v divadle?

Nemám žádnou vysněnou, beru to tak, jak to přichází. Víím, že jsou nás tady zástupy, kteří čekají na svoji šanci. Tak se uklidňuji tím, že jsem zrovna ve špatném věku, kdy ženských rolí není mnoho. Už mi není dvacet, abych hrála mladé holky, ale není mi ani čtyřicet a víc, abych hrála zralé ženy. Tak věřím, že příležitost pro mě ještě přijde.

Vaší zatím poslední největší hereckou příležitostí byl muzikál *Grand Hotel*. Jak ho vnímáte i s ohledem na okolnosti, které jeho vznik provázely?

Myslím, že celá inscenace bohužel tou covidovou přetřzkou utrpěla. Pořád to mám v čerstvé paměti. Byl pátek těsně před generálovým týdnem, když nám Stanko Slovák řekl, že se možná uvidíme v pondělí a možná taky ne. A ještě v páteční odpoledne jsme dostali všichni zprávu, že už se neuvídíme. Tak to jsem tedy tehdy oplakala. Bohužel se *Grand Hotel* už poslední dobou moc nenasazuje, protože to není masová věc, která by ve velkém táhla lidi. Je divácky náročnější, svojí atmosférou taková nostalgická, smutná, ale má svoje kouzlo.

Jak moc blízká vám je postava Friedy Flamm?

Mám pocit, že jsme si s Friedou tak trochu podobné. Taky není průbojná jako já, taky touží hrát velké role a stát se herečkou v Hollywoodu... Chce se tam dostat jakkoliv, ale jde na to špatným způsobem – myslí si, že by to šlo i přes postel. Potom tedy našťásti couvne. Takže je pořád jen zapisovatelka a o všem jen sní. Není to tam ve výsledku dořečené, ale myslím si, že se jí ta touha nikdy nesplní, protože nakonec odjede úplně s někým jiným.

Jaké další role vám podobně přirostly k srdci?

Určitě Markéta Lazarová, potom třeba Cosette v *Bídnicích*, Nanny v *Mozartovi!*. A mrzí mě, že se víc nehrály *Sliby chyby*. To třeba byla jedna z věcí, kde jsem hrála moc hezkou roli. Ale tehdy jsem poprvé otěhotněla, brzy se to stáhlo a už potom nenasadilo. Ale rozumím tomu, protože je těžké po delší době znovu vzkřísit takový muzikál. To by se musel v podstatě znovu nazkoušet. Pro mě osobně je potom hodně těžké, když se něco neuzavře a neudělá se tomu ta pomyslná tečka. A teď z novějších kusů mě moc baví muzikál *Devět křížů*. V původním obsazení jsem nebyla, ale během covidu nám hodně holek odešlo na mateřskou. Tak jsem ráda, že jsem byla doobsazená do role Dory k Johance Gazdíkové.

Jaký je váš osobní poměr muzikálů a činoher?

Vystupuji převážně na Hudební scéně. Na Činohře teď dělám vlastně jen *Sám na dva šéfy* a *Světáky*, které jsem přebrala po Hance Kubinové, když otěhotněla. Zrovna nedávno jsme s kolegyní Evou Jedličkovou před jedním představením vzpomínaly na moje úplně začátky, když si mě sem do divadla – ještě v době posledního ročníku konzervatoře – přizvali do *Čarodějek z Eastwicku*. Tehdy mi bylo devatenáct, měla jsem čerstvě rovnátka a jezdila po Hudební scéně na koloběžce. To byly časy! (*smích*)

Máte svůj oblíbený styl hudby nebo zpěváka?

Nemám žádný vyhraněný, jakože bych poslouchala jen jednoho interpreta. Tu se mi líbí písnička tam od toho, tu zase od jiného. Ale pokud to mám nějak obecně zařadit, tak je to muzika devadesátých let. Nejlépe se určitě zpívá v angličtině, ta je nádherně zpěvná. Pro češtinu se to vždy musí jinak nafrázovat. Pamatuji si, že když jsme hráli *Bídníky*, tak se to v angličtině zpívalo úplně samo. Ale jinak moc ráda zpívám v češtině, i proto, že diváci hned reagují a ví, o čem zpívám. Párkrát jsem takto zpívala v našem *MdB Klubu* přetextované cizí písničky, myslím od Eda Sheerana a od Adele. Na obě mi složil český text Míša. A měli jsme na to na záznamech na YouTube moc hezké komentáře.

To si skoro říká o rodinnou kapelu Matějových!

No, třeba na to jednou dojde. Oběma nám to asi zatím vyhovuje tak, jak to je. Chybí nám na to ty ostré lokty... Ale každý rok zpívám u nás ve Slavkově na vánočních koncertech Martina Křížky, a to vždycky česky. Letos mi to tedy poprvé nevyjde, protože mám ve stejnou dobu premiéru u nás v divadle. Jinak Míša má v šuplíku už několik svých přetextovaných věcí, hodně ho to baví. Skládá si k tomu sám i hudbu. Ode mě dostal myslím k 33. narozeninám kytaru, protože to byl odjakživa jeho sen. Od té doby na ni hraje prakticky nepřetržitě, takže to jsem si trochu naběhla. (*smích*) Byl by fakt schopný

hrát i pět hodin denně v kuse. Takže sice je s námi doma, ale zavřený v pokoji.

Vánoce a závěr roku tedy budete mít letos spíš pracovní?

Doufám, že tolik ne. Měla bych mít po premiéře a ani nemám mezi svátky tolik naplánovaných představení. Tak uvidím, jak to nakonec dopadne. Dřív, když jsem měla čas, jsem už třeba v listopadu napekla cukroví. To teď zřejmě nehrozí. Ale už tyhle věci nelámu přes koleno. Teď jsou pro mě Vánoce hlavně o setkávání se. Tradiční je pro nás první svátek vánoční, kdy se setkáme všechny tři rodiny i s mojí sestrou a bratrem u rodičů v Prostějově. Moje sestra má tři děti, brácha dvě, takže s našimi je tam dohromady sedm dětí. Přejde vždy i naše babička, tak společně posedíme, zavzpomínáme...

Změnil se váš pohled na Vánoce s narozením dětí?

Změnilo se minimálně to, že teď už jen já dělám štědrovečerní večeři, jen já musím udělat vánoční úklid... (*smích*) Ne, samozřejmě to očekávání v očích malých dětí je k nezaplacení. A já jsem navíc hrozná plačka, takže u mě to spolehlivě funguje. A musím říct, že přestože to v našich dětech už díky spolužákům letos hodně hlodalo, Ježíšek v naší rodině pořád frčí. Tak snad bude ta jejich radost zase tak upřímná a opravdová.

A co vy, co udělá spolehlivě radost vám?

Nedávám si žádná předsevzetí. Snažím se fungovat pořád stejně během celého roku. Když cítím, že bych se nevešla do šatů, tak s tím začnu něco dělat hned, a ne až 1. ledna. Když mám čas, ráda si zacvičím. Teď na podzim mě ještě hodně zaměstnávala zahrada, museli jsme ji připravit na zimu. Taky třeba moc ráda pečů, ale u nás to nikdo neví. Ráda totiž pečů zdravě, takže místo mouky dám něco jiného, cukr něčím nahradím... A Míša tyto náhražky nesnáší – říká, že když to má být pořádná buchta, tak tam přece patří mouka, cukr, mlíko, vajíčko... Takže já to potom nosím do divadla a moji kolegové jsou šťastní!

Text: Lenka Kolegarová

V muzikálu *Devět křížů*, režie Petr Gazdík

ŠELMY JEZDÍ PRO KLOKÁNEK

Podpořte projekt Fondu ohrožených dětí Klokánek nákupem charitativního kalendáře, který připravil společně Dopravní podnik města Brna a volejbalistky týmu Šelmy Brno.

Veškerý výtěžek poputuje na pomoc týraným, zanedbávaným, zneužívaným, opuštěným nebo jinak sociálně ohroženým dětem.

Kalendář „Šelmy jezdí pro Klokánek“ na rok 2023 můžete zakoupit v Informační kanceláři dopravního podniku v Novobranské ulici nebo ve Fanshopu v Joštově ulici, případně si ho objednejte ve-shopu na internetových stránkách dpmb.cz.

Šumař na střeše (nahore, dole)

Jubileum

Cabaret

Cid

Hair

Romeo a Julie

Racek

Své významné životní jubileum oslavila **1. listopadu Miroslava Kolářová**. Herečka s nezaměnitelnou barvou hlasu a výjimečně soustředěnou energií je v našem angažmá od roku 1992. Na předchozích stranách jsme na fotografiích připomněli jen zlomek z rolí, jimiž se nezapomenutelně zapsala do dějin divadla i do srdcí diváků. **Děkujeme a přejeme všechno nejlepší!**

Klára Latzková, Igor Ondříček:

Eliška/REJČKA obrazy ze života dvou českých královen

Adventním dárkem a překvapením pro vás bude přesun nejnovějšího titulu naší letní scény do kamenného divadla. Po dva večery budou Činoherní scéně vládnout dvě Elišky – Rejčka a její nevlastní dcera Přemyslovna – jež mezi sebou svedou působivou „válku královen“. Hra ale nestraní ani jedné z nich, záleží tedy jen na vás, která Eliška si získá vaše sympatie.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: B. Goldmannová, L. Bergerová, A. Slanina, M. Mihál, J. Mach, M. Kolář, R. Jícha, M. Hurák a další.

Božena Němcová, Petr Ulrych:

O STATEČNÉM KOVÁŘI muzikálová pohádka

K Vánocům neodmyslitelně patří pohádky, a tak si vzácný společný čas strávený s celou rodinou můžete dosyta užít na muzikálové pohádce *O statečném kováři*, která je plná nejen jevištních kouzel, ale také kouzelné hudby Petra Ulrycha. Kovář Mikeš, jeho kamarádi i princezny šťastně zachráněné ze spárů zlého Černého krále Azazela vás přivítají s písní na rtech.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: A. Slanina, J. Uličník, K. Pekar, P. Halberstadt, E. Skálová, J. Mach a další.

Garry Marshall, Jonathan Frederick Lawton, Bryan Adams, Jim Vallance:

PRETTY WOMAN romantický muzikál

„Kámo, to chce svůj sen mít!“ Vybraný úryvek skvěle vystihuje tento muzikálový trhák, v němž se za zvuků podmanivé hudby Bryana Adamse vysněného happy endu dočká moderní Popelka Vivian a její princ na bílém koni Edward. Těžko si lze představit optimističtější vstup do nového roku než s touto pohádkou pro dospělé, kterou mimo jiné uvádíme právě na Silvestra.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: H. Holišová nebo S. Janotová, P. Gazdík nebo P. Štěpán, K. Daňhelová nebo D. Křížová nebo V. Matušová, R. Jícha nebo I. Ondříček a další.

Benny Andersson, Björn Ulvaeus, Catherine Johnson:

MAMMA MIA! legendární muzikál

Svůj sen má i mladá Sophie Sheridanová, která před svatbou s milovaným Skyem nejdřív touží poznat svého otce, jenž by ji dovedl k oltáři. A tak do malebné řecké taverny bez vědomí své matky Donny pozve tři potenciální tatínky... Je tedy jasné, že se rozehraje svižná komediální zápletky, v níž sice občas někdo zavolá S.O.S., nakonec ale bude vše super trouper!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Antalová nebo M. Sedláčková nebo I. Vaňková, D. Křížová nebo B. Remišová nebo P. Šimberová a další.

PROGRAM PROSINEC

PROGRAM LEDEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČT	1.12. 19.00	Mary Page Marlowová	A4
SO	3.12. 19.00	Eliška/Rejčka	
NE	4.12. 18.00	Eliška/Rejčka	
PO	5.12. 19.00	Splašené nůžky	
ÚT	6.12. 18.00	Splašené nůžky	
ČT	8.12. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PÁ	9.12. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
SO	10.12. 18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
NE	11.12. 18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PÁ	16.12. 14.00	Sám na dva šéfy	
PÁ	16.12. 19.00	Sám na dva šéfy	E5
ST	17.12. 19.00	Sám na dva šéfy	P
NE	18.12. 19.00	Sám na dva šéfy	E7
PO	19.12. 18.00	Noc pastýřů	PPP
ÚT	20.12. 18.00	Noc pastýřů	P18
ST	21.12. 18.00	Noc pastýřů	PP1
ČT	22.12. 18.00	Noc pastýřů	PP2
PO	26.12. 18.00	Noc pastýřů	
ÚT	27.12. 19.00	Noc pastýřů	
ST	28.12. 19.00	Sám na dva šéfy	A3
ČT	29.12. 19.00	Sám na dva šéfy	AB4
PÁ	30.12. 18.00	Sám na dva šéfy	
SO	31.12. 18.00	Sám na dva šéfy slavnostní silvestrovská premiéra	

Noc pastýřů

18

PÁ	2.12. 19.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	zadáno
SO	3.12. 14.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
SO	3.12. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	4.12. 14.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
NE	4.12. 18.00	My Fair Lady (ze Zelňáku)	
ÚT	6.12. 19.00	Noc na Karlštejně	
ST	7.12. 19.00	Noc na Karlštejně	
PÁ	9.12. 18.00	O statečném kováři	
SO	10.12. 10.30	O statečném kováři	
SO	10.12. 13.00	O statečném kováři	zadáno
NE	11.12. 10.30	O statečném kováři	
NE	11.12. 14.00	O statečném kováři	
ÚT	13.12. 18.00	Mamma Mia!	
ST	14.12. 19.00	Mamma Mia!	
ČT	15.12. 18.00	Mamma Mia!	
PÁ	16.12. 19.00	Mamma Mia!	
SO	17.12. 14.00	Mamma Mia!	
PO	19.12. 18.00	Vánoční koncert	
ÚT	20.12. 18.00	Vánoční koncert	
ÚT	20.12. 20.00	Vánoční koncert	
ST	21.12. 18.00	Vánoční koncert	
ČT	22.12. 15.00	Vánoční koncert Javory	
ČT	22.12. 18.00	Vánoční koncert Javory	
PÁ	23.12. 18.00	Vánoční koncert Javory	
ÚT	27.12. 19.00	Pretty Woman	
ST	28.12. 19.00	Pretty Woman	
ČT	29.12. 18.00	Pretty Woman	
PÁ	30.12. 18.00	Pretty Woman	
SO	31.12. 18.00	Pretty Woman	

slavnostní silvestrovské představení

■ Veřejná generálka

■ Premiéra

■ Hostování

PO	2.1. 18.00	Sám na dva šéfy	SP
ÚT	3.1. 19.00	Sám na dva šéfy	A2
ST	4.1. 19.00	Sám na dva šéfy	AB3
ČT	5.1. 19.00	Sám na dva šéfy	C4
PÁ	6.1. 19.00	Sám na dva šéfy	A5
SO	7.1. 19.00	Sám na dva šéfy	A6
NE	8.1. 19.00	Ti druzí	D
PO	9.1. 19.00	Mary Page Marlowová	AB1
ÚT	10.1. 19.00	Mary Page Marlowová	E2
ST	11.1. 19.00	První rande	Z2023
ČT	12.1. 19.00	První rande	A2023
PÁ	13.1. 19.00	Sám na dva šéfy	AB5
SO	14.1. 19.00	Sám na dva šéfy	AB6
NE	15.1. 19.00	Sám na dva šéfy	
PO	16.1. 19.00	Romeo, Julie a tma	
ÚT	17.1. 19.00	Ti druzí	C2
ST	18.1. 19.00	Ti druzí	A3
ČT	19.1. 18.00	Osmyčky	
PÁ	20.1. 19.00	Osmyčky	
NE	22.1. 18.00	Sám na dva šéfy	
PO	23.1. 19.00	Sám na dva šéfy	
ÚT	24.1. 18.00	Donaha!	
ST	25.1. 19.00	Donaha!	
ČT	26.1. 18.00	Donaha!	
PÁ	27.1. 19.00	Křídla 2020-2022	
SO	28.1. 19.00	První rande	T2023
NE	29.1. 19.00	První rande	V2023
PO	30.1. 19.00	První rande	R2023
ÚT	31.1. 19.00	První rande	X2023

NE	8.1. 18.00	Tříkrálový koncert	zadáno
ČT	19.1. 19.00	Matilda	A4/AB4
PÁ	20.1. 14.00	Matilda	
PÁ	20.1. 19.00	Matilda	C5/E5
SO	21.1. 19.00	Matilda	P
NE	22.1. 19.00	Matilda	
PO	23.1. 18.00	Matilda	SP
ÚT	24.1. 19.00	Matilda	A2/AB2
ST	25.1. 18.00	Matilda	
ČT	26.1. 19.00	Matilda	C4
PÁ	27.1. 16.00	Matilda	
SO	28.1. 14.00	Matilda	
SO	28.1. 18.00	Matilda	
NE	29.1. 14.00	Matilda	
NE	29.1. 19.00	Matilda	D/E7
PO	30.1. 19.00	Matilda	A1/AB1
ÚT	31.1. 19.00	Matilda	C2/E2

Matilda

19

Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

Příběh na motivy slavné dětské knížky Roalda Dahla nese jméno podle hlavní hrdinky. Nadmíru talentovaná holčička Matilda právě nastupuje do školy, miluje čtení a má magický dar telekineze. Díky tomuto speciálnímu nadání nejen vyřeší osobní problémy své učitelky slečny Honeyové, ale především divákům všech generací obstará nezapomenutelný divadelní zážitek!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, A. Antalová nebo J. Gazdíková nebo E. Jedličková, L. Janota nebo J. Ressler, S. Janotová nebo I. Vaňková a další.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

Není nad to, když vám vaše okolí uděluje dobře míněné rady na téma partnerských vztahů. V reálném životě je představa účasti rodiny či přátel na vašem prvním rande možná děsivá, zde ale nabízí vrchovatou porci zábury. Kromě možného budoucího páru Aarona a Casey přijde jeho židovská rodina nebo její kamarád gay, a dokonce i přítomný číšník k tomu má co říct.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vitázek, K. Pekar a V. Matušová nebo A. Zelová.

Terrence McNally, David Yazbek:

DONAHA! muzikálová komedie

Nahota, kolem níž se podle názvu děj oblíbeného muzikálu zdánlivě točí, získává při hlubším pohledu na partičku nezaměstnaných ocelářů zcela jinou podobu. Striptýzovou show, v níž hlavními šoumeny budou oni sami, totiž nepořádají pro svoje potěšení, ale s cílem vydělat si peníze. Kromě svých těl tedy odhalí i svá nitra, přičemž obojí skýtá výtečnou legraci.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, J. Uličník, I. Ondříček, L. Janota, M. Isteník, Z. Junák a další.

Karel Gón, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský, Petr Štěpán:

OSMYČKY rekapitulační lepoporelo

„Převleč kabát, převleč ho s nadějí...“ Daný výňatek z jedné z mnoha chytlivých písní nejvíce sluší této výborně vypointované hře, jež si umně pohrává s výkladem událostí osmičkových let historie naší české země. Oněmi „převlékači kabátů“ jsou páni Udavač a Zatýkal, kteří na Řípu vnutí praotci Čechovi exkluzivní nerezový hrnec... A tím to vlastně celé začalo!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: M. Isteník, P. Štěpán, R. Coufalová, D. Vitázek, J. Uličník, L. Kolář, J. Ressler, O. Halánek a další.

In memoriam

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že 4. listopadu 2022 zemřela naše dlouholetá spolupracovnice, bývalá programová manažerka Zdenka Nykodýmová.

Zdenka vystudovala Filozofickou fakultu, obor divadelní věda a čeština. Již ve třetím ročníku nastoupila do Státního divadla Brno (dnes Národní divadlo Brno) jako tisková mluvčí, posléze zde vystřídala několik pozic spojených s provozem, aby nakonec skončila v roce 1992 na pozici asistentky ředitele. V témže roce spojila svůj profesní osud s Městským divadlem Brno (tehdy ještě Divadlem bratří Mrštíků), kam nastoupila jako vedoucí tehdy vznikajícího komerčního oddělení. Posléze se starala o zájezdy v České republice i do zahraničí a zažila tak s naším divadlem první slavná turné po evropských zemích (Německo, Španělsko, Slovensko a další). Z divadla odcházela z pozice programové manažerky na zasloužený odpočinek. Trávila mnoho času na milované chalupě ve Víru ve společnosti svého manžela, hudebníka orchestru Janáčkova divadla Jiřího Nykodýma, jejich vnoučat a milovaného pejska. **Čest její památce!**

Elena Juráčková

Jasně, že si chci zahrát

Elena Juráčková, dcera herečky Aleny Antalové, je divákům Městského divadla Brno velmi dobře známá. Již se objevila v řadě inscenací, naposledy jako tajemná Dívka v muzikálu *Devět křížů*, ale rozhodně to není naposledy. Její krásný hlas budete moci slyšet i v off-stage sborech v připravovaném muzikálu *Matilda* a zcela jistě ještě i v dalších kusech. S mladou nadějnou herečkou jsem si povídal o její cestě k divadlu, jak ji ovlivnila její maminka a také jak se těší na blížící se Vánoce.

Elenko, na to, že teprve studuješ první ročník střední školy (resp. kvintu osmi-letého gymnázia), už máš za sebou úctyhodnou řádku hereckých zkušeností. Vzpomeneš, jak to všechno začalo?

První inscenaci, kterou jsem tady zkoušela, byla *Let snů LILI*. To mi bylo asi devět a chodila jsem do třetí třídy. Hrál tam hodně dětí různých věkových kategorií a všichni jsme byli kamarádi. Bylo to nádherné.

Ale tvůj první kontakt s divadlem to nebyl, že ne?

Jasně, že ne! My jsme do divadla samozřejmě chodili už dřív, pochopitelně jsme se chodili dívat na mamku. No a právě mamka se jednou mě a ségry zeptala, jestli si nechceme zahrát v představení. A ještě víly! No jasně, že jsme chtěly. Vzpomínám si, že jsme měly fialové šaty a křídla a já jsem z toho byla úplně vedle. Potom ještě následovalo *Evangelium o Marii*, pak *BIG*, to bylo taky super.

To byly ale zatím především menší sborové roličky. Ty velké ale přišly brzo.

Takovou trochu větší roli jsem měla v *Mary Poppins*. Když mi mamka řekla, že Gazda chce, abychom si zahrály Jane v *Mary Poppins*, to byl sen. Já jsem byla na *Mary* mockrát, dokonce jsme na tom byli i v Praze. Chodili jsme na mamku. Mám i cédéčko a film jsem taky viděla mockrát. Takže to se mi trochu splnil jeden můj sen. Vyšlo to přesně tak, jak jsem si to představovala.

Takže většinu toho všeho iniciovala právě maminka?

Ano. Ona vždycky přišla s tím, jestli si nechci v něčem zahrát, a já jsem jí říkala: „No jasně, že si chci zahrát.“

Tvoje maminka je v současné době jednou z nejoblíbenějších brněnských hereček. Kdy sis začala uvědomovat, že je mamka slavná?

Já jsem ji nikdy nebrala, že by byla nějak extra slavná. Co to znamená, že je někdo známý člověk? Mně přijde, že každý je tak nějak svým způsobem známý. Ale pravda je, že mamka jednou měla nějakou akci pro děti a mně bylo strašně divné, že si tam za ní začali lidi chodit pro autogramy. Nebo

V náručí Petra Gazdíka během zájezdu představení *V jámě lvové*, kterého se zúčastnila jako 6týdenní kojeneček

třeba ve školce. To mi přišlo divné. Říkala jsem si, co to je, vždyť to je přece moje mamka. Proč po ní chtějí autogramy? Nebo třeba jednou v obchodě. Byla jsem ještě malinká a za ní přišel nějaký pán, jestli se s ním může vyfotit, to mě zaskočilo. A tehdy jsem si to asi začala uvědomovat, že je herečka a každý večer se na ni dívá několik stovek lidí.

A vadilo ti to nějak?

Ne, vůbec ne. Navíc jsem k ní vždycky vzhlížela, že to musí být super.

Se sourozenci Alenkou a Honzíkem v muzikálu Brněnské kolo, režie Stanislav Slovák

V muzikálu Devět křížů, režie Petr Gazdík

Dívali jste se na ni v televizi?

Jasně, pořád na ni koukáme. Teď nedávno jsme se na ni dívali v *Humoreskách*. Prostě ji podporujeme a koukáme se na ni.

A co ve škole? Nekomplikuj ti tvoje divadelní aktivity školní docházku?

Já mám velké štěstí, že jsem na gymnáziu s uměleckým zaměřením. Tam se to toleruje. Ale stejně máme předměty jako na normálním gymplu, takže to musím dohánět, všechny testy a tak, to je pak opruz. Ale zvládnout to musím.

Jsou nějaké neumělecké předměty, které tě baví?

No... Neřekla bych, že mě baví, ale že mi nevadí. Třeba máme úplně super učitele ve fyzice, se kterým se zasmějeme. Je dobrý, že to může být sranda a stejně si z toho něco odneseme, takže fyzika mě docela baví. A vlastně není nic, co bych přímo nevánila.

Víc tě tedy zajímají ty umělecké předměty?

Jo, ty jsou úplně super. Máme třeba skvělou učitelku na zpěv nebo na divadelní tvorbu. Všechno je tam suprový. Jasně, že mi ta škola někdy leze na nervy, ale to je spíš, když mi to třeba v nějakém předmětu nejde, ale to není chyba nikoho jiného.

Co nějaké kroužky nebo koníčky?

Každý týden jezdím na koně. To mě moc baví. Když jsem byla menší, tak jsem toho měla hrozně moc. Stepovala jsem, hrála jsem na klavír, několikrát týdně jsem měla balet. A se vším jsem časem tak nějak skončila. V první třídě jsem před hodinami klavíru brečela, že tam nechci. Ale teď jsem vděčná za to, že umím noty. Že si můžu zahrát na klavír nebo se doprovodit. Ale teď už mám jenom ty koně jednou za týden.

Tví sourozenci jsou taky umělecky založení. Nejstarší Alena, mladší Janík i nej-

mladší Maruška už mají na svém účtu několik rolí v našem divadle. Tvoříte někdy něco doma společně?

Jo, tak jsou to sourozenci, znáš to. Zajímáme se o sebe, i když se někdy navzájem škádlíme. Ale všichni čtyři hrajeme taky na hudební nástroje, my holky hrajeme na klavír, brácha zase hraje na kytaru, kolikrát spolu hrajeme a zpíváme jen tak.

Čím jsi chtěla být, když jsi byla malá?

Když jsem byla malá, tak jsem chtěla pracovat v lékárně, protože mě vždycky hrozně bavilo pipat ty krabičky. Se ségrou jsme si vždycky hrály na nějaké prodávání a strašně mě bavilo balit šunku. Babička nám koupila takové ty papíry, do kterých se balí maso, a my jsme balily šunku. Tehdy jsem si říkala, že tohle chci fakt někdy dělat. Anebo teda v té lékárně. Ale pak jsem si uvědomila, že musím vystudovat asi něco jiného. Navíc mám děsnou fobii z krve, takže bych

se asi nedokázala v lékařství pohybovat. No a pak mě začalo brát divadlo a jak jsem začala chodit do umělecké školy, tak mě to vtáhlo ještě víc.

Herectví by tě bavilo?

Bavilo. I když by to nemuselo být ani herectví, chtěla bych být prostě divadelnice. V divadle bych se pohybovat chtěla.

Velmi výraznou roli jsi ztvárnila v muzikálu Devět křížů. Představuješ záhadnou postavu Dívky, jak se ti to hraje?

Mě to hrozně baví! Moc se mi líbí, že ta postava je taková zvláště éterická, nikdy nevíš, co od ní čekat. Každý člověk si o ní může myslet něco jiného. Někdo ji považuje za smrt, někdo si myslí, že je to postava z minulosti... Je to záhadná postava. A ta hudba je skvělá. Perfektně mi sedí, skvěle se mi to zpívá. Já jsem tu roli měla hrát už tehdy před covidem, který pak zkoušení odsunul o dva roky. A já jsem měla docela

S maminkou Alenou Antalovou v muzikálu *Devět křížů*, režie Petr Gazdík

strach, jestli to zvládnou. Přece jenom ty dva roky jsou rozdíl.

A když se díváš zpětně, opravdu bys s tím měla problémy?

Jasně! Určitě bych to tehdy nedala tak, jak to dělám dnes. Možná ano, ale musela bych na tom opravdu strašně dřít. A stejně nevím, nevím.

Jak se připravuješ na roli? Na čem pracuješ, když máš náročnější úlohu v divadle?

Skoro na všem. Psychicky i fyzicky. Musela jsem třeba začít posilovat záda, abych vůbec představení zvládla uszpívat, abych se dokázala opřít. Důležité je taky o postavě přemýšlet.

Necháš si třeba poradit od maminky, jak máš nějaké věci hrát?

Určitě! Mamka je takový můj největší kritik a jsem za to moc vděčná. Ona mi řekne do očí, když udělám nějakou blbost. Ona mi řekne dobré věci i ty špatné! Mamka je jediný člověk, se kterým diskutuju úplně o všem. Během zkoušení *Devíti křížů* mi radila. Klidně i maličkosti. Například, že když si sedám na kámen, že bych mohla jen tak lehce rukou ten kámen hladit, abych se tak spojila s přírodou a splynula s ní. Na mamčiny rady většinou dám!

Máš ráda Vánoce?

Miluju Vánoce! To je mnohem lepší než třeba narozeniny. Sice se na ně těšíš celý rok, ale jsou jen jeden den. Ale Vánoce jsou celý měsíc, všechno je vyzdobené... Vánoce jsou prostě suprový. Nakupování dárků mi teda moc nejde, já nikdy nedokážu koupit něco, co by se někomu líbilo, ale to se nějak vyřadí!

A co by sis přála pod stromeček? Aby to Ježíšek věděl...

Hele, já nevím. Mně nějak extrémně na dárkách nezáleží, spíš mě baví všechno to ostatní. Jasně, že se těším, že něco dostanu, ale spíš se těším, aby už to bylo, ty koledy a perníčky, a hlavně vanilkové rohlíčky!

Děkuji za rozhovor a přeji nádherné Vánoce!

Text: Miroslav Ondra

Gabriela Čtveráčková a Kryštof Helbich

Kolegové děti

Kryštůfek, Gábinka, Tobík, Adámek,

Elenka, Karolínka, Róza, Tomík

V posledních měsících se na našich chodbách pohybuje neobvyklé množství dětí. A ony dokonce podle vzoru svých dospělých kolegů tančí, zpívají a hrají. Divadlo totiž již více než rok pracuje na přípravě muzikálu *Matilda*, kde významnou roli hraje dětská company. O přípravných kurzech, které děti absolvují, jsme vás již informovali. Nejen v *Matildě* ovšem hrají děti. Velká dětská role je například i v muzikálu *Medicus*, děti se ovšem na jevišti objevují napříč žánry.

Rozhodli jsme se vám pár těch, kteří se na našich jevištích již objevují ve více kusech, představit. Rozhovor bude pokračovat i v příštím čísle, kde se představí titulní představitelky Matildy. (Protože jde o děti, rozhodli jsme se tentokrát zachovat v textu oblíbené „smajlíky“ jako symboly dobré nálady a pozitivní energie, kterými se jejich komunikace jen hemží.)

Kryštof Helbich

Kryštofku, ty u nás hraješ hlavní dětskou roli v muzikálu *Medicus*, ale to není tvoje první herecká zkušenost, vid?

To je pravda, celé léto jsme natáčeli i s Aničkou Bergerovou (*budoucí Matilda – pozn. aut.*) seriál televize Prima – *Pálava*. Ale hrát v divadle – tak to byl pro mě velký rozdíl. U divadla to chce trochu víc všeho, zatímco před kamerou člověk musí být víc přirozený. Ale určitě bych řekl, že to herectví divadelní je náročnější. Filmování má totiž tu výhodu, že když něco zapomeněš, tak se to zastaví, ale když se něco nepovede na jevišti, tak pak zbývá už jen improvizace. ☺ A to už se mi třeba stalo i v *Medicovi* při mé sólové písničce, a tak jsem si musel trochu vymýšlet jiná slova. ☺

Role malého Roba v *Medicovi* je obrovská – připravoval ses na ni sám anebo ti někdo pomáhal?

Hodně mi pomohla Jaruška (*korepetitorka Jaroslava Michalíková – pozn. aut.*) a potom Lucka (*asistentka dětských rolí Lucie Bergerová – pozn. aut.*), se kterou jsme zpívali a aranžovali, a hlavně mamka. Ta mi doma vždycky všechno hezky vysvětlila, a hlavně jsem ji prosil, aby mi vždycky říkala, co dělám na jevišti špatně. Taky samozřejmě pan režisér anebo asistenti – Dušan a Stanko.

A když se jde potom někdo z rodiny nebo kamarádů podívat na představení, jsi nervóznější?

Ne. ☺ Čím víc lidí, které znám, sedí v hledišti, tím jsem radši. Rád se před nimi předvedu. ☺ Ale když jsem doma a třeba babička

s dědou chtějí, abych jim něco zazpíval, tak to udělám rád, ale neperu do toho tak jako na jevišti. ☺

Teď tě čeká příprava muzikálu *Matilda* – jak se na to těšíš?

Už je to pro mě lepší, protože z *Medica* znám spoustu lidí a dospělí už nás neberou jako děcka. ☺ A je to super, je tu spousta kamarádů a taky budeme pořádně tancovat a to mě taky moc baví. A taky je fajn, že můžu zkoušet s bráchou. Samozřejmě že se někdy i popereme. ☺ Ale je moc šikovný, mám k němu úctu, a tak mu ani nemusím radit nebo tak. ☺ A ještě mám ségru a ta zrovna nedávno říkala, že až bude velká, tak taky bude hrát divadlo. ☺

Gabriela Čtveráčková

Gábinko, ty v našem divadle hraješ už ve spoustě inscenací – v muzikálech *Sněhurka a já* a *Jane Eyrová*, v činohře *Mary Page Marlowová*, ale teď poprvé, v muzikálu *Medicus*, hraješ kluka...

Je to trochu zvláštní, ale já tu změnu necítím do té doby, než mi někdo řekne, že si opravdu myslel, že tu roli hraje kluk. ☺ Jinak jsem to pořád já, jenom ty vlasy mám trochu jinak. ☺ A taky musím trochu jinak stát, víc klukovsky. Občas mě tedy napadne, že bych třeba mohla říct BYLA místo BYL, ale zatím to tam neleze. ☺ A taky jsem nedávno přemýšlela, jaké by to bylo, až třeba budu starší, zahrát si toho velkého Roba. ☺

Ty jsi měla možnost pracovat s téměř všemi režiséry v našem divadle. Je to jiné, když tě režiruje děda (*Stanislav Moša – pozn. aut.*)?

Tak pokaždé je to jiné. Ale když mě režiruje děda, tak mě nezapomene pochválit, ale nedělá to vždycky, aby mě zase nepřechválil jenom proto, že jsem jeho vnučka. Ale babička i mamka mi pak říkaly, že je na mě děda hrdý a že se mu v té roli moc líbím. Ale pravda je, že když se na mě jde podívat nejen on, ale i třeba někdo jiný z rodiny, tak pokazím snad všechno. A když v hledišti není nikdo známý, tak mi všechno vyjde tak, jak bych chtěla. ☺

Za pár dní tě čeká ale úplně nová zkušenost – Robert Jícha si tě pozval jako hosta na svůj *Vánoční koncert*, kde se představíš jako zpěvačka...

Tak na to se moc těším. Jsem zvědavá, jak to zvládneme spolu s Kryštofkem Helbichem, protože tam budeme zpívat spolu. Opravdu se na to těším a jsem ráda, že nás Robert přizval. **Věřím tomu, že budete skvělí. A ještě mě zajímá, co by sis přála najít pod stromčkem?**

V posledních dnech jsem se hodně začetla do mang. Ježíšek snad už ví, co mám ráda, tak doufám... Už se těším, až si lehnu, přečtené to mám vlastně za chvíli, a to je opravdu něco pro mě. ☺

Tobiáš Latzka

Tobi, co ty vlastně všechno u nás v divadle už hraješ?

Hraju v muzikálu *Sněhurka a já*, v *Anně Karenině*, teď budu nově v *Matildě*, a hlavně v pohádce *O statečném kováři*, která mě baví úplně nejvíc. A doufám, že si třeba jednou zahraju i velkého Mikeše. ☺

Jak ses ke všem těm rolím dostal? Hraje nebo hrál třeba u vás doma někdo divadlo?

No, s mamkou a s taťkou občas vymýšlíme nějaké srandy, že si doma třeba i něco zahrajeme, ale divadlo u nás nikdo nedělal. A mám ještě ségru, která zatím říká, že by divadlo dělat nechtěla, ale chodí se dívat na všechna představení, tak jednou možná taky bude. ☺ A jak jsem se k tomu dostal? Když byl covid, tak mamka volala tátovi, jestli můžu hrát malého kováře. Protože ona je dramaturgyně a dítě na tu roli potřebovali. A táta se zeptal mě. Mamka mu řekla, že se neptá mě, ale táty. ☺ A taťka řekl, že můžu. ☺

A co tví dospělí kolegové? Jak se ti s nimi pracuje?

Já jsem už zkoušel se třemi režiséry – s Igorem, Stanem a Petrem Gazdíkem a všichni byli super, ale nejvíc se znám s Igorem, s ním už jsme i kamarádi. A dospělí herci?

Tak to už jsou přece moji kolegové, samozřejmě. ☺

A co je na divadle nejlepší?

Že jsem si tu našel i nové kamarády, taky mě baví zpívat a teď v *Matildě* i tancujeme a to mě taky baví.

Adam Kalousek

Adame, já jsem tě teď na chvíli „vytáhl“ ze zkoušky. Co jste dělali?

Teď jsme zrovna měli korepetici na *Matildu* i s dopěláčkama, to bylo super a zní to strašně hezky takhle dohromady.

Ty u nás ale nehraješ jen v *Matildě*, vid?

Ještě hraju v muzikálu *Sněhurka a já* a taky zpívám na *Vánočních koncertech* ve sboru. Ale musím říct, že víc mě asi baví ta *Sněhurka*. A asi úplně nejlepší je tam Rampelník, toho bych si třeba i jednou chtěl zahrát. ☺

A ty jsi první z rodiny, který začal hrát divadlo? A kdo ti nejmíc doma pomáhá s přípravou?

Tak táta diriguje (*Dan Kalousek – pozn. aut.*) a mamka vede sbor, ve kterém zpívám na tom *Vánočním koncertě*. Zatím se doma s tátou moc nepřipravuju, snažím se poslouchat ty původní nahrávky a do toho si zpívám česká slova. A mluvené texty si zatím čtu sám pro sebe. Ale jinak mě podporují i mamka i taťka. A ještě mám sedmiletého brácha, který také zpívá v tom stejném sboru jako já.

Elena Szendiuchová

Elenko, ty jsi úplně zadýchaná – co vám tam ta Carli (choreografka muzikálu *Matilda*) provádí? ☺

Teď jsme se rozcvičovali, abychom mohli začít trénovat novou sestavu – na písničku, která se zatím jmenuje *School Song*. Tancování mě moc baví, ale pravda je, že se to člověk musí naučit. Zatímco zpívat buď umíš, anebo neumíš. ☺

Už loni jsme na Vánočním koncertě slyšeli, že nádherně zpíváš, když jsi s Magdou Vitkovou a Martinou Severovou zpívala *Pie Jesu*...

Oba moji rodiče jsou operní zpěváci, tak jsem to asi zdělala po nich. ☺ Operu mám moc ráda i si myslím, že mi jde líp než normální zpěv, ale baví mě i muzikály. Tam jsou ty kostýmy a je to možná trochu zábavnější. A doufám, že jednou ze mě bude operní pěvkyně anebo muzikálová herečka.

Tak o to můžeme napsat třeba Ježíškovi. ☺ A už sis vymyslela i něco dalšího, co bys ráda našla pod stromečkem?

Já bych si od Ježíška přála nové hodinky. Chtěla bych ty chytré. Nemusí být ani velké, hlavně aby tam byl čas a aby tam šel nastavit budík. ☺

Karolína Čtveráčková

Karolínko, ty teď zkoušíš muzikál *Matilda*, ale to není jediné představení, ve kterém u nás hraješ...

To je pravda. Ještě hraju v muzikálu *Jane Eyrová* a také v muzikálu *Sněhurka a já*. Ale víc mě baví asi ta *Sněhurka*, protože v té *Jane* vlastně moc nehraju. ☺ Ale mám ráda obě ta představení, a hlavně jsem ráda, že mě do nich vybrali. A třeba si ve *Sněhurce* jednou zahraju i Daisy.

A jak se na zkoušky připravuješ? Pomáhá ti s tím někdo?

Tak třeba když uklízím, vždycky mám puštěnou nějakou hudbu a teď si pouštím dokola a dokola muzikál *Matilda*. Pouštím si anglickou verzi i do toho si zpívám ty české texty. A potom, když mamka třeba vyklízí myčku nebo jedeme v autě, tak jí všechno přezpívám. ☺ Občas mě i zastaví a upozorní mě, že jsem třeba špatně artikulovala. A někdy se třeba stane i to, že mě upozorní děda (*Stanislav Moša – pozn. aut.*). ☺

A stalo se ti třeba někdy na jevišti, že jsi něco zapoměla?

Jo, to se mi stalo. Zrovna když se byly podívat moje kamarádky. V jedné scéně v muzikálu *Sněhurka a já* jsem skoro nepřišla na jednu scénu. Ale protože tam s Jeníčkem vlastně nic moc neděláme a na jevišti bylo hodně lidí, tak jsem se tam nenápadně proplížila a nikdo si toho nevšiml.

Rozálie Uličník

Rozárko, ty u nás hraješ v muzikálu *Jane Eyrová*, ale také v muzikálu *Sněhurka a já*, kde hraješ Mařenku...

Přesně tak, Mařenku mám moc ráda. Pamatuji si na konkurz, který začínal tím, že jsme se potkali na zkušebně, kde jsme se naučili právě Mařenčinu písničku *Vše OK*. Také jsme si rovnou zkoušeli i nějaké scény z té pohádky a ptali se nás, jak si asi myslíme, že by se to nakonec mohlo hrát. Potom přišel i režisér Stano Slovák, kterému jsme to zahráli a písničku zazpívali spolu s klukama, kteří měli hrát Jeníčky. Jsem moc ráda,

že mě nakonec vybrali, protože mě muzikál *Sněhurka a já* opravdu moc baví.

V tomto muzikálu hraje i tvůj tatínek Jakub Uličník, který hraje Rampelníka...

Tak to mě taky hodně baví. ☺ Na tatku se chodím dívat ráda – nejen tady, ale i v ostatních muzikálech, které jsou spíš pro dospělé, třeba *Pretty Woman*. Teď jsem se měla jít podívat i na *Medica*, kde tatka hraje, ale byla jsem bohužel nemocná a teď už ho nestihnu vidět, protože zítra odlétáme na dovolenou do Egypta.

Vyprávěla jsi mi, že ses jednou zapoměla a nedorazila jsi na výstup. Co se stalo?

To bylo naštěstí na zkoušce, myslela jsem na školu a v duchu jsem si říkala příklady. ☺ A taky se mi občas stane, že se do muzikálu zakoukám v zákulisí – třeba když má královna sen, kde se hodně tancuje, tak si tančím vedle jeviště spolu s ní. ☺ Ale vždycky mě někdo zavolá a už nezapomínám. ☺

Tomáš Smekal

Tome, na tebe jsem narazil v zákulisí naší Činoherní scény. Copak jste dneska hráli?

Teď jsem odehrál představení *Mary Page Marlowová*, kde hraju Louise Gilberta. Je to syn Mary Page, který je vlastně jen na začátku, pak se ztratí, má nějaké problémy s drogami a nikdo ho pak nemůže najít. Ale nehraju jen v tomto představení, ale i na Hudební scéně v muzikálu *Sněhurka a já*, kde hraju malého Floriána.

A jak ses k té muzikálové roli dostal?

Moje bývalá učitelka zpěvu se zná s Evou (manželka dirigenta Dana Kalouska – pozn. aut.) a poslala jí moje video, které jsem rok předtím natáčel do soutěže *Chci Tě slyšet!*. Muzikály mě moc baví, tam by mě bavilo hrát i toho velkého Floriána. Ale i ta *Mary Page* je super, to je takové vtipnější. ☺

Na zkoušky i na představení tě doprovází brácha Jakub. Pomáhá ti třeba i doma s přípravou?

Jojo, ten mi pomáhá hodně. Brácha je ve

Při přípravě muzikálu *Medicus* pracovala Lucie Bergerová jako asistentka režie dětských rolí. Na fotografii je s Ondřejem Tothem, Karolínou Bílou, Gabrielou Čtveráčkovou a Kryštofem Helbichem.

Křídla 2020–2022 Divácká anketa

Nejoblíbenější herec: .....

Nejoblíbenější herečka: .....

Nejvýraznější tvůrčí počín: (dramaturgie, scéna, kostýmy, hudba, choreografie, rekvizity, masky, plakát atd.)

Nejoblíbenější inscenace:

Josef Bouček / *Noc pastýřů*

K. Cón, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / *Napoleon aneb Alchymie štěstí*

G. Marshall, J. F. Lawton, B. Adams, J. Vallance / *Pretty Woman*

Yasmina Reza / *Bella Figura*

A. Zachary, M. Weiner, A. Winsberg / *První rande*

P. Gordon, J. Caird / *Jane Eyrová*

Bernhard Setzwein / *Hrabal a muž u okna*

V. Blažek, Z. Podskalský, E. Illín, V. Hála, K. Cón / *Světáci*

P. Cleary, P. LaZebnik, R. Kruschak / *Sněhurka a já*

B. Yorkey, T. Kitt / *NE/NORMÁLNÍ*

Edmond Rostand / *Cyrano z Bergeracu*

A. J. Lerner, F. Loewe / *My Fair Lady* (ze Zelnáku)

K. Latzková, I. Ondříček / *Eliška/Rejčka*

Když v roce 2011 umělecký ředitel londýnského National Theatre Nicholas Hytner zvažoval, že jeho divadlo mezi záplavou vážných dramát potřebuje nasadit výrazný komediální titul, navrhl jeden z jeho dramaturgů prověřenou klasiku – *Sluhu dvou pánů* Carla Goldoniho. Hytnera však nelákal pokus o návrat ke konvencím commedie dell'arte a rozhodl se pro jinou možnost: vyjít z Goldoniho příběhu, ale najít autora, který na půdorysu starého textu postaví novou komediální stavbu.

Zvolil pro tento účel jednoho z předních britských dramatiků Richarda Beana (jehož *Novomanželské apartmá* jsme před časem v našem divadle uváděli). Beanova svérázná adaptace pod názvem *Sám na dva šéfy* (*One Man, Two Guvnors*) pak v Hytnerově režii sklidila skutečně mimořádný

úspěch, na kterém se jistě podílel i velepopulární komik James Corden v hlavní roli. Londýnská inscenace zaznamenala přes tisíc repríz a posléze nejen třikrát objela celou Anglii, ale dočkala se i půlročního turné po celém světě (včetně Austrálie, Nového Zélandu či Hongkongu). „*Beanova bujará fraška, která kombinuje zápletku originálu s typicky anglosaským slovním a fyzickým humorem, je v Hytnerově režii jednou z nejoblíbenějších inscenací v celých dějinách londýnského Národního divadla,*“ shrnul bard anglické divadelní kritiky Michael Billington a psal „*o nekonečném proudu gagů*“.

Bean skutečně zachoval Goldoniho zápletku o věčně hladovém sluhovi, který zvládne s mazanou elegancí sloužit dvěma pánům najednou, jakož i všechny postavy a vztahy originálu. Přesunul ji ale stylově do anglického přímořského města Brighto-

nu roku 1963, na samotný počátek velkého bigbeatového šílenství šedesátých let. Beanův sluha Truffaldino, který se zde jmenuje Francis Henshall, také hned na začátku říká: „*Hrál jsem na valchu v jedné skifflové skupině, ale minulý úterý šli kluci z kapely na koncert Beatles a ve středu ráno mě vyli-li. Je to ironie, protože Beatles jsem udělal já. Viděl jsem je v Hamburku. Slabota. Povídám tomu Johnu Lennonovi: Johne, takhle se nikam nedostanete, dyť je to trapný, copak vás nikdy nenapadlo napsat si něco sami?*“

Zneuznaný muzikant se tak z nouze stane bodyguardem Rachel Crabbeové, která se vydává za svého mrtvého mafiánského bratra Roscoea a netuší, že Roscoea zabil její milý Stanley – který Francise nakonec zaměštná také. Všechny tyto zatáčky, serpenty a peripetie se však nakonec (jak už to v dobré komedii bývá) šťastně vyřeší, a to i v případě samotného Francise, kterému se během příběhu nejen podaří se dosyta najíst, ale i najít si pro sebe vhodnou partnerku...

Beanovy dialogy svou úsečností, citem pro paradox, absurditu a správně „střelenou“ nadsázku navazují evidentně na „monty-pythonovskou“ tradici britského humoru. Přitom ponechávají dost prostoru pro půvabné i drastické pohybové gagy i pro dynamické retro písně Granta Oldinga v „šedesátkovém“ duchu, které nejen zprostředkovávají dobovou atmosféru, ale také rozhýbávají a komentují děj (a které v naší inscenaci uslyšíte v podání živé kapely). Překlad **Jitky Sloupové** tak zde doplňují Oldingovy písně v překladu **Mikuláše Bryana** vzniklém přímo pro naše divadlo. V titulní roli Francise Henshalla se představí **Alan Novotný** doplněný **Rastislavem Gajdošem** (Charlie Clinch), **Esther Mertovou** (Pavlína, jeho dcera), **Jakubem Uličníkem** (Harry Flinck), **Jonášem Floriánem** (Alan, jeho syn), **Barborou Goldmannovou** (Rachel Crabbeová), **Lucií Bergerovou** (Dol-

ly), **Martinem Mihálem** (Stanley Cool), **Jiřím Danielem** (Lloyd Rafting), **Patrikem Bořeckým** (Gareth) a **Janem Valešem** (Alfie). Jako pěvecké trio uslyšíte **Martu Matějovou**, **Alžbětu Janíčkovou** a **Libora Matouše**. Režisér **Stanislav Slovák** si jako svůj inscenační tým zvolil **Jaroslava Milfajtu** (scéna), **Andreu Kučerovou** (kostýmy), **Daniela Kyzlinka** (aranžmá a hudební nastudování), **Martina Packa** (pohybová spolupráce) a **Jana Šotkovského** (dramaturgie). **Premiéra inscenace se odehraje na Činoherní scéně 17. a 31. prosince 2022.**

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce! Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zasílání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB.

Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2023 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu. Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno: .....

E-mail: .....

Tel. číslo: .....

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2022. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Z dějin českého písňového textu

Ivo Fischer

VLASTENECKÁ PÍSEŇ

Magdaleno Dobromilo Rettigová
Tys naším velkým idolem
Byla bys hrdá na to co z nás každá chová
Pod vlasteneckým drdolem
Pracujem pro národ podle tvého vzoru
Stojíme věrně mužům po boku
A vyšíváme pilně na praporu
Křížkovým stehem hesla pokroku
Volnost Rovnost Bratrství

Je to čest a sláva velká
Šijeme už od pondělka
Šijem šijem od úterý
Jako pravé Slávy dcery
Kdo šije i ve středu
Ví co je to za vědu
Čtvrtek pátek slunce svítí
My sedíme u svých nití
V sobotu i v neděli
Matka Vlast když zavelí
Pozor Pohov Raz dva tři
Krásné jsou ty ty ty
Vlastenecké pocity

„Byl to člověk, který měl žánr a jeho možnosti v krvi,“ napsal o Ivo Fischerovi klasik brněnského (co brněnského? českého! co českého? evropského!) hudebního divadla Ivo Osolobě. Je pravda, že do obecné pozornosti vstoupil Fischer hlavně coby textař klíčových hitů Waldemara Matušky (*Jó, třešně zrály, Růže z Texasu, Slavíci z Madridu, Tisíc mil, Sbohem, láska, Už koníček pádí* a mnohé další), ale jeho divadelní dílo je nebývale rozsáhlé.

Fischer překládal písně operetní (*Orfeus v podsvětí, Boccaccio, Žebravý student*) i muzikálové (*Oklahoma!, Annie Get Your Gun*) a zejména v 70. a 80. letech psal písně do nejrůznějších inscenací divadel napříč republikou (třebas pro ty režiséra Pavla Rím-

Magdaleno Dobromilo Rettigová
Paní a dívek záštito
Nejsou to velebná a vlastenecká slova?
Není to krásně vyšito?
Nítě jsou maminek Naše je látka
Utkaná z českých vřetének
Vyšívát hesla na mávátka
Toť úděl českých vlastenek
Volnost Rovnost Bratrství

Je to čest a sláva velká
Šijeme už od pondělka
Šijem šijem od úterý
Jako pravé Slávy dcery
Kdo šije i ve středu
Ví co je to za vědu
Čtvrtek pátek slunce svítí
My sedíme u svých nití
V sobotu i v neděli
Matka Vlast když zavelí
Pozor Pohov Raz dva tři
Ty ty ty ty ty ty
Už to máme ušitý

ského v Divadle bratří Mrštíků – *Valentin a Valentina, Ženský zákon, Bílá nemoc, Kruuté hry...*). Napsal i několik původních muzikálů, třeba *Pana Pickwicka* nebo pohádku *My se vlka nebojíme*.

Jemně ironická *Vlastenecká píseň* pochází pak z jeho muzikálu nejuspěšnějšího – adaptace Jiráskovy *Filosofské historie* (1968), o které zmiňovaný Ivo O. napsal, že „pro mě zůstane asi tím nejvelkolepějším českým příspěvkem světovému muzikálu, příspěvkem tak prosáklým naší „vernacular“ a tak zakotveným TEĎ a ZDE, že jasně a živě anticipovala reprízu jara 1848 i její průběh těsně předtím, než vůbec začala.“

Text: Jan Šotkovský

Nepřehlédněte

Poslední šance hlasovat v anketě Křídla

Už jen do konce prosince můžete přispět svými hlasy do divácké ankety o nejoblíbenějšího herce, herečku, inscenaci a tvůrčí počin a rozhodnout tak ke komu se tentokrát rozletí divadelní **Křídla!**

Připomeňme, že zapojit se je možné pouze pomocí hlasovacího lístku, který najdete v tomto časopise či na pokladnách. Hlasovat lze i víckrát, a to i pro více oblíbenců najednou. Vyplněné lístky stačí při vaší návštěvě divadla vhodit do skleněné schránky, jež se nachází ve foyer obou scén, nebo je můžete odevzdat na pokladně, až si půjдете koupit vstupenky, dárkové poukazy či CD – tedy skvělé vánoční dárky, které pod stromčkem potěší každého divadelního fanouška. Lístek nám můžete poslat také poštou. Při vyplňování nezapomeňte na sebe a uveďte své kontaktní údaje, ať víme, kam se ozvat se zprávou o výhře krásných divadelních cen, pokud budete vylosováni. Výsledky ankety se odtajní během slavnostního večera **v pátek 27. ledna 2023 od 19.00 hodin na Činoherní scéně.**

V příštím čísle

- Novoroční rozhovor s Jiřím Machem připravila Kateřina Vižďová
- Helena Brzobohatá představí další novou členku souboru Mímu Krajčovou
- Kostýmní výtvarnice Eliška Lupačová Ondráčková si povídala s Miroslavem Ondrou
- K trojrozhovoru se všemi představitelkami Matildy se sešel Luboš Goby
- Plakát Barbory Slaninové

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN prosinec 2022

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

279. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 24. 11. 2022

Náklad 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová

a Tino Kratochvil

Titulní strana:

foto: Nikol Wetterová

Pozvánka

VÁNOČNÍ KONCERT

19., 20. a 21. prosince 2022 na Hudební scéně

režie Igor Ondříček

dirigent Dan Kalousek

účinkují: Lucie Bergerová, Radka Coufalová, Kristýna Daňhelová, Hana Holišová, Viktória Matušová, Martina Severová, Elena Szendiuchová, Magda Vitková, Aleš Slanina, Dušan Vítáček, Lukáš Vlček, orchestr Městského divadla Brno, dětský pěvecký sbor Bystroušek a pěvecký sbor Ars Brunensis

Česká premiéra 22. října na Hudební scéně

Medicus

MUZIKÁL PODLE BESTSELLERU RANHOJIČ

autor NOAH GORDON

autoři muzikálu IVÁN MACÍAS a FÉLIX AMADOR

